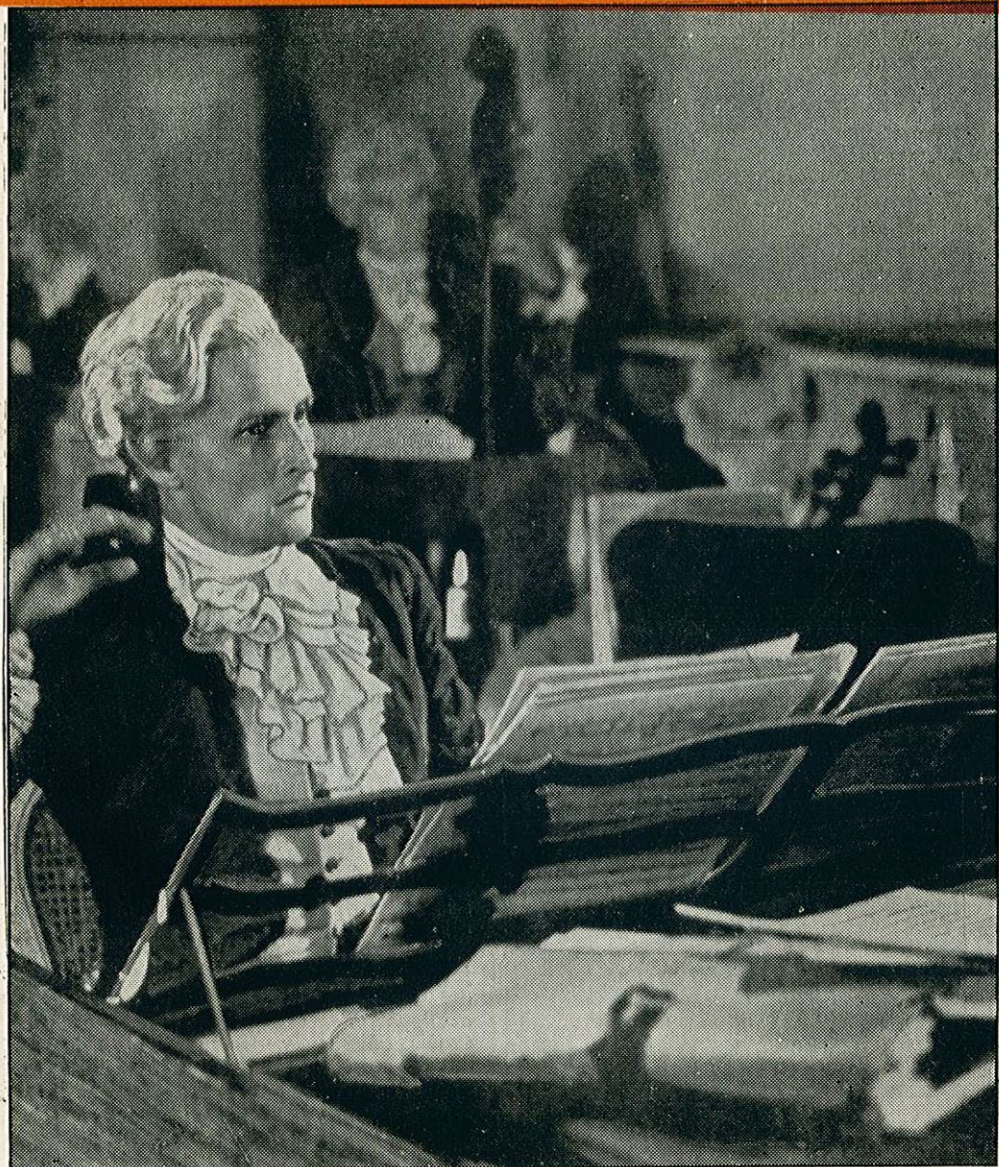

FILM

Leto I

Ljubljana 1.—15. marec 1941

Št. 21

HANNES STELZER

Tobis

v velikem glashenem filmu o Mozartovem življenju, kjer uteleša samo postavo
W. A. Mozarta

Iz kulturnih filmov

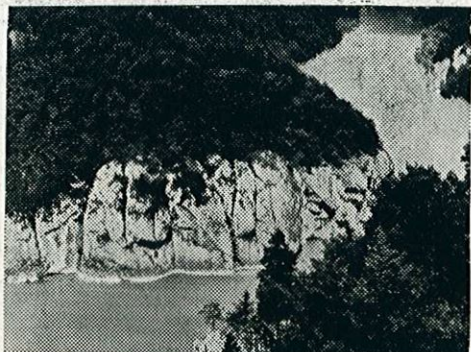
Na valovih modre Donave

Po Donavi je plula v poletju mala filmska odprava podjetja Bavaria. V režiji Dr. Ulricha Kayserja in s pomočjo operaterja Heinza Schnakertza, so bili snemani prizori za kulturni film »Donava«. Odprava je spremljala tok te največje srednjeevropske reke od njenega izvira pri Schwarzwaldu do meje nemške države pri Bratislavi. Na ti okrog 1000 km dolgi poti so bili posneti prizori z obrežja; stara mesta, vasi in samostani ter prirodne lepote pokrajine na filmski trak z glasbeno spremljavo.

Režiser se je lotil tega dela brez kake pisane osnove. Hotel je ustvarjati prav neposredno iz vtisa pokrajine v posameznih trenutkih.

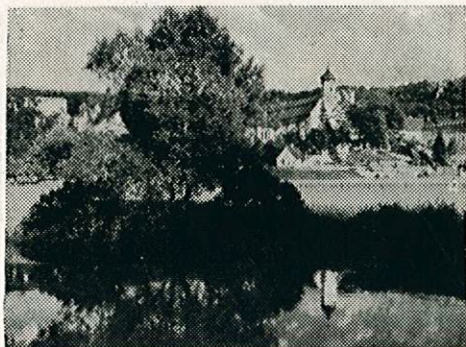
Z dvema izviroma se združuje Donava v tok. Pri kraju Immerdingen se zarezuje njena struga v globoke tesni skalne pokrajine in izgublja velik del svoje vode po podzemnih odtokih. Pri samostanu Beuron, osnovanem l. 1077. je Donava že tako široka in globoka, da je mogoče čolnariti po nji. Po zgornji Donavi je potovala filmska odprava v čolnu do Ulma. Odtam pa je nadaljevala svojo pot z 200 let starim brodom »Stadt Ulm«, ki je znan pod imenom »Ulmska škatla«. S takimi ladjami so nekdanj vzdrževali promet od Ulma do Črnega morja in posredovali trgovino z Vzhodom in Balkanom. Še Marija Terezija se je zaupala enemu takih brodov. Na krovu je postavljen majhen top, ki naj s svojim grmenjem naznani vsako pristajanje. Ta, k novemu življenju obujena »Ulmska škatla« je bila opremljena z dvema pomožnima motorjema in kljub temu je trajala vožnja do Dunaja celih osem dni.

Redko je kamera mirovala. Pri samostanu Waltenburgu je odprava filmala

Bavaria

Predor Donave pri Waltenburgu

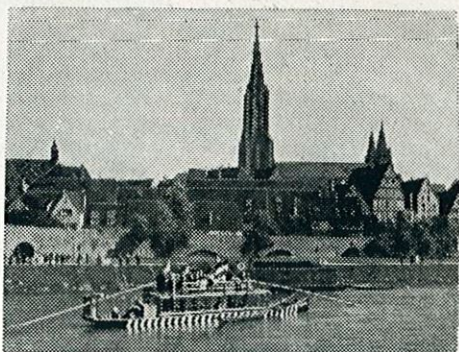
Bavaria

Malo, zasanjano gnezdo ob gornjem toku Donave

predor Donave in posnela na trak lepote Neuburga in v znamenju zmerom bolj naraščajočega ladijskega prometa stoječe obdonavsko mesto Regensburg. Potem je dospela do mesta Passau, kamor so nekoč romali tudi Slovenci.

Na 1000 km dolgem potu je bila zbrana velika množina posnetkov. Potovanje se je končavalo za Dunajem in na meji pri Bratislavi je zajela kamera poslednji prizor.

Film je izredno doživetje pokrajine ob Donavi in radi tega je delo vredno, da ga vidimo tudi pri nas.

Bavaria

»Ulmska škatla« na veseli vožnji po toku Donave

ORIGINALNI BOBEN

s katerim so črnici naznanili svojemu ujetniku dr. Livingstonu prihod Stanleya, je našla filmska ekspedicija Foyovega podjetja v vasi, kjer se je nekdanj mudil dr. Livingstone. Pozabljen in odtrgan od ostalega sveta se je pečal s študijami svojih odkritij v osrčju Afrike. Rešitev dr. Livingstonea po novinarju Stanley v sedemdesetih letih preteklega stoletja, je bila ogromna senzacija. Z njo se bavi novi film »Stanley in Livingstone«.

ZARAH LEANDER
v vlogi škotske kraljice Marije Stuart v filmu »Kraljičino srce«

Belo in temno na Haitiju

Svojevrsten svet v Ufinem filmu »Med Hamburgom in Haitijem«

V tem filmu bo pokazana prelepa deželica. Sam tropski vrt se razteza ob bleščečem zalivu Port-au-Prince, obdan z ozadjem divje razdrapanega gorovja. Na bregovih leže plantaže kave in med njimi so raztresena naselja črnih domačinov. V ravnini so obširna polja z nasadi bombaža, sladkorne trstike in banan. Za mnoge je ta deželica odkritje. Kdo izmed nas si je mogel ustvariti podobo o Haitiju, ko vodijo skoro vsa pota svetovnega prometa in zanimanja ljudi mimo njega. Kdor potuje po Antilih, se ustavlja na največjem otoku Kubi in v njegovem največjem mestu Havanni. Sosednja otočja so v lasti črncev in je znano, da ti prav nič radi ne vidijo belcev med seboj.

Mržnja črncev je vendar omejena. Zgodovina Haitija pripoveduje o dolgem gospostvu belcev nad tem otočjem. Šele koncem preteklega stoletja so se Haitijanci, malati in črnči otesli suženjskega jarma in so občutili vso odgovornost svoje svobode. Ker so se bali, da bi je znova ne izgubili, so se zaprli proti zunanjemu svetu in le pripadnikom nekaterih naro-

Ufa

LEA NIAKO

igra v filmu »Med Hamburgom in Haitijem« temperamnetno južnoameriško plesalko

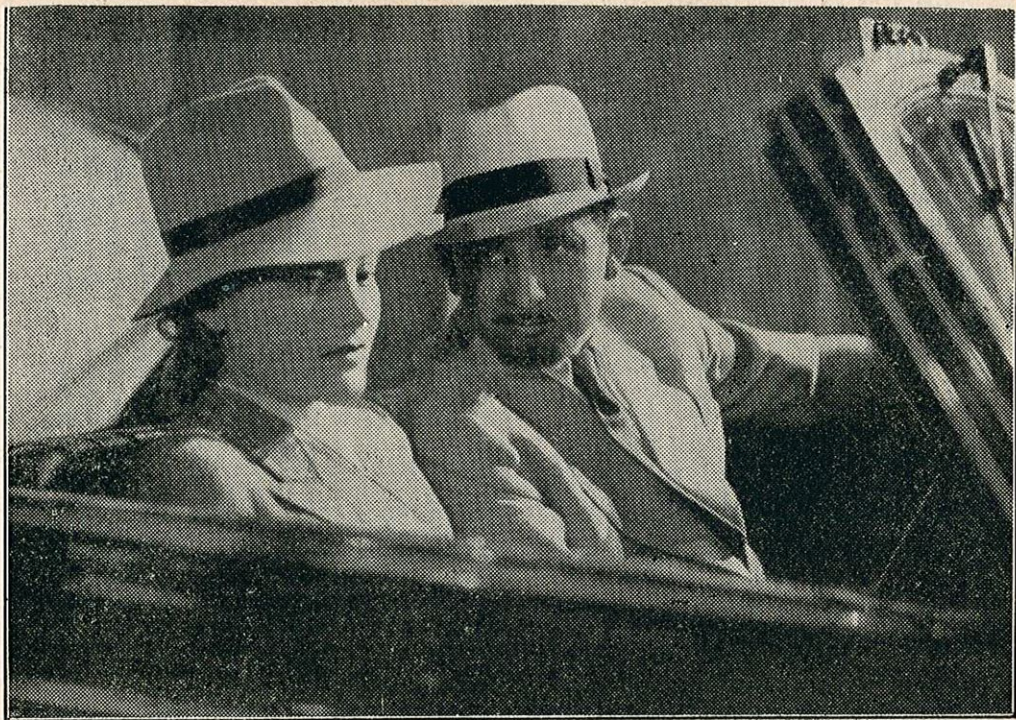

Ufa

GUSTAV KNUTH IN GISELA UHLEN
glavna igralca v filmu »Med Hamburgom in Haitijem«

dov je bilo dovoljeno naseljevanje na otočju. Trgovino in pomorske zveze so imeli v rokah Nemci. Okrog l. 1915., sredi svetovne vojne je nastal popoln preobrat. Neprestani nemiri in umor predsednika Guillaume Sama, katerega je množica dobesedno raztrgala na koščke, ter ogromen državni dolg je dal Združenim državam Amerike povod, da je to otočje zasedla s svojim vojaštvom in prevzela nadzorstvo nad financami republike. Vzrok tega ukrepa ni bil toliko gospodarskega, kakor vojaškega pomena. Amerika je hotela zavarovati Panamski kanal. Lok otočja Antilov, ki se vleče od polotoka Floride do Venezuelle, ustvarja namreč idealno zaporo pred ožino ozemlja Srednje Amerike in Haiti je njegov najvažnejši del.

Zasedba otočja domačinom seveda ni bila všeč, posebno so bili proti nji izobraženci, ki jih šteje ozemlje okrog 150.000. Ti so imeli do zasedbe skoro izključen vpliv na politiko, bili so aristokrati in veleposestniki in so uspešno znali zatirati razvoj malih gospodarstev. L. 1934. je s posredovanjem Južnoameriških držav do-

Ufa

NEVARNA TAJNA

je v ljubezni med plantažerjem Brinckmannom, ki ga igra Gustav Knuth in njegovo spremljevalko, Giselo Uhlen. Prizor iz filma »Med Hamburgom in Haitijem«

segla republika, da je USA odpóklicala svoje čete, toda kontrola nad gospodarstvom je ostala. Organizatorni sposobnosti Američanov je pripisovati, da so na otočju nastale lepe ceste, moderne bolnice in predvsem obča varnost življenja in imetja. Od tega imajo trije milijoni prebivalcev veliko korist in to priznavajo na posebno originalen način. Ko potuje predsednik po deželi, je pred vsakim naseljem postavljen slavalok, na katerega obešajo prebivalci v znamenje svojega blagostanja vsakovrstne predmete: bleščeče kuhinjsko posodje, pisane ženske obleke, elegantne frake in — čevlje. Posest čevljev predstavlja na Haitiju še danes razliko med sužnjem in svobodnjakom.

Film »Med Hamburgom in Haitijem« pripoveduje zgodbo nemškega naseljenca Brinckmanna, ki potuje v svojo staro domovino, da bi si našel ženo svojega rodu. V Hamburgu naleti v mornariškem zabavišču na Bello. Iz njunega poznanstva se razvija celotna zgodba.

Dejanje filma je povprečno, a prelesten okvir mu dajejo posnetki s plantaž na Haitiju, potovanja po morju in tujega življenja.

Glavni vlogi v filmu imata Gustav Knuth in Gisela Uhlen,

DOBA LILIAN RUSSELL

tako imenujejo Američani devetdeseta leta preteklega stoletja, »Gay Nineties« viktorijanskega časa po Lilian Russell največjo operetno in revijsko zvezdo, ki jo je Amerika sploh poznala. Lilian Russell, ki je bila tudi po svojem značaju nekaj izrednega, so vzeli za glavno osebo novega filma, snemanem v Hollywoodu. Zelo zanimivo je ob tem, da je sedanji ravnatelj družbe, nekdanji igralec, nekoč nastopal v skupini Lilian Russell za 3 dolarje na večer. Lilian Russell je bila tudi po mladi telefonski družbi Edison-Bell angažirana pevka, ki je takratnemu prezidentu USA Clevelandu koncem devetdesetih let preteklega stoletja zapela po telefonu pesem »After the Ball«, kar je bila velika reklama za novo iznajdbo telefona. Glavne vloge v tem filmu si deli Alice Faye in Ernst Truex.

Kmet Miha pride k zdravniku in toži o bolečinah v ušesih. Zdravnik vzame svoj instrument in dolgo gleda Mihi v uho. Pa pravi Miha: »Ja, gospod dohtar, skoz pa ne boste videli, v drugo luknjo mi je stara dala vato.«

»Sinjemodra večerna obleka«

je naslov novega glasbenega filma Tobis-Cineme, v katerem igrata Hans Leibelt in Albert Matterstock

Oba Haberlanda, oče in sin sta na dobrem glasu v krogih na modi zainteresiranih dam in ime Haberland je istovetno s pojmom posebno lepih modelov. Ena krasnih toalet, v naslovu filma omenjena sinjemodra večerna obleka modne tvrdke Haberland pa postane predmet vznemirljivega kriminalnega slučaja z obiljem veselih in šaljivih prigod, merečih na velike in male slabosti ljudi.

Ta film je insceniral Erich Engels po resničnem dogodku in ga odel v razkošno opremo. Glasbo je napisal Willi Engelberger. Käthe Haack in Georg Alexander nastopata kot zakonski par Petersen. S tajnim nakupom »sinjemodre obleke« sproži gospa Olga neznanski plaz dogajanj, a vendar se na koncu vse srečno konča — četudi pred sodščem.

Glavno žensko vlogo ima mlada in lepa Mariborčanka Elfie Mayerhofer. Sodelujejo še Ellen Bang, Lotte Werkmeister, Walter Steinbeck in drugi.

Tobis

»SINJEMODRA VEČERNA OBLEKA«

je naslov filma, v katerem igra lepa Mariborčanka Elfie Mayerhofer plesalko Inge Gulden.

Francoski film med preteklostjo in prihodnostjo

Francoski film, ali točneje povedano: francosko filmsko ustvarjanje je doživelo temeljito preobrazbo. Ob vojaškem zlomu Francije se je zdelo, da je tudi konec francoskega filma. Mnogo mesecev je bilo filmsko ustvarjanje prekinjeno in igralci, režiserji ter tehnično osebje se je raztepo na vse vetrove. Zdaj pa so se znova zbrale moči: nastopila je preobrazba in koncentracija dela na novih nalogah.

V nezasedeni Franciji je nastala nova filmska produkcija, ki je danes že v vsem obsegu zaposlena. Po znani francoski mentaliteti sicer s starimi in priznanimi sodelavci, ki pa so se prav tako do dna preobrazili.

Fernandel izdeluje domovinski film iz Provence z naslovom »La nuit merveilleuse« (Cudežna noč) in v tem delu spoznamo čisto drugačnega Fernandela, kakor nam je znan iz svojih filmov »Barnabé« ali »Ignace«. Ta umetnik je po trpljenju preteklih mesecev dozorel v drugačnega človeka. Viviane Romance je zaposlena s filmom »Vénus aveugle«; tudi ta igralka ni več junakinja iz filmov »Prison de femmes«, »La Maison du Maltais«, »Gibraltar« itd., temveč Viviane Romance brez ianškoživske narejenosti in igralka, ki je radi tega še mnogo privlačnejša in vsekakor tudi priljubljenejša. In Janine Darcey prav tako sodeluje pri Pagnolju v »Cudežni noči« v vlogi mlade matere.

Nekateri izmed znanih umetnikov še niso našli pota v novo. Jean Gabin je postal sivolas v svojem šest in tridesetem letu in se umaknil v St. Jean-Cap Ferrat, kjer zdaj živi. Pierre Blanchard se je brezuspešno poskušal uveljaviti na odru v Parizu in je zdaj s svojo družino v Cannesu. Fernand Gravey se je prav tako odločil za gledališče in igra v zasednem Parizu. René Lefèvre potuje z gledališko skupino in piše knjigo o svojih doživljajih.

Ostali so se izselili. Simone Simon je v Hollywoodu, prav tako tudi Charles Boyer. Pred kratkim je odpotovala v Ameriko tudi Michele Morgan in sicer kot odposlanka francoske mode, ki se znova in uspešno oživlja. Louis Jouvet igra v Genfu, kjer tudi inscenira.

Najbolj je presenetljiva preobrazba sižeja in scenerije v francoskem filmu. Narod je odkril, da je razen nočnih lokalov, revijskih gledališč in apaških breznic tudi drugačna Francija. Meščanska, podeželska — zdrava Francija... Ustvarjanje teži za tem, pokazati to domovino,

ki kljub vsemu še upa na bodočnost in za bodočnost tudi dela.

Znani ženski časopis »Marie-Claire« posveča eno svojih zadnjih številk novemu francoskemu filmskemu ustvarjanju in piše med drugim v uvodniku:

Mi sodimo Ameriko po filmih, kakor so »New York — Miami«, »The Conquerors«, nas pa sodi svet po »Quai de Brumes« in »Hotel du Nord«. Čez čas nas bo videti, kakor hočemo biti in kakršni smo morda že.

Kaj se dogaja? Prvo dejanje nove Francije...

Ob tem bo gotovo zanimiv članek, ki ga je v francoskem tedniku »Gringoire« napisal Ferri-Pisani (6. februarja):

V kinu »Normandie« teče film »Platno iz Irske«, nemški film z naslovom »Les Rapaces«. Režiser Heinz Hellery obravnava v njem način velikih židovskih uvoznikov, ki so s cenanim uvoženim blagom hoteli spraviti ob kruh stotisoče ljudi na Češkem in v Sudetih. Po klasičnem filmskem načinu pa je vsem ljubezen in vse se srečno konča — v nasprotju s kruto resnico. Sodelujejo malo znani igralci: Karl Skramp, Otto Tressler, Irene von Meyendorf, Breuer in Imhof utele-

šata postavi obeh židov in to tako dovršeno, da se vsakomur zdi kakor bi ju kdaj že srečal.

Nasproti v kinu »Triomphe« predvajajo »Campement 13« v režiji Jacquesa Constant.

Neka tujka, ženski Don Juan — vamp drame se znajde med mornarji v campementu 13, nekje med Seino in med Renom. Med temi preprostimi možmi »divja« ta pustolovka, zapeljuje mlade in stare in jih zvaja od njihovih zaročenk ter soproj. To je drama, nasilja so in smrt. Alice Field je uspešna igralka te ženske. Gabriel Gabrio in Paul Azais predstavljata moža, katera napravlja strast slepa in brezumna. Kljub vsemu je delo zelo uspelo in dialog izredno izravn.

V primeri teh dveh filmov, ki tečeta tako rekoč drug ob drugem, moremo najti bodrilen zaključek, da more film v sodelovanju obeh naših dežel, igralcev, režiserjev in dramaturgov ogromno pridobiti. Mi vam dajemo in vi nam dajete, ni se nam bati, da nas boste kót zmagovalci požrli. Pokazali ste dovolj dobre volje postati naši jutrišnji partnerji tudi v filmskem ateljeju.

»Gringoire« izhaja v nezasedeni Franciji.

»LJUBAVNE SANJE«

Tobis

je revijska opereta v osredju novega Tobis-Cinema filma »Sinjemodra večerna obleka«

ALICE FAYE

bi se rada vrnila h gledališču, ko je dosegla tako velike uspehe, posebno v glasbenih filmih. Izjavila je nekemu hollywoodskemu novinarju, da je njena največja želja po končanem snemanju filma »Ljubavno življenje Lilian Russel« po vsem se posvetiti gledališču. Kakor je znano, je Alice Faye začela svojo karijero na odru nekega revijskega gledališča na Broadwayu.

DOROTHY LAMOUR IN CESAR ROMERO

sta se nedavno pojavila v luksuznem restavrantu »Brown Derby« v Hollywoodu. Godba je pravkar igrala nek meksikanski tango in oba igralca sta odplesala ples, ki so ga vsi opazili. Praviijo, da sta Dorothy Lamour in Cesar Romero najelegantnejši par v vsem Hollywoodu. Vprašujejo tudi, zakaj Dorothy ne poseča restoranol rajše s svojim možem, dirigentom Herby Koyem... Upati je, da bosta oba umetnika v kratkem igrala glavni vlogi v kakem novem filmu.

AMERISKI PREDSEDNIK LINCOLN

je s svojim življenjem dal snov za veliki film, ki je značilna manifestacija za ameriško demokracijo. Lincoln bo igral Henry Fonda.

Bavaria

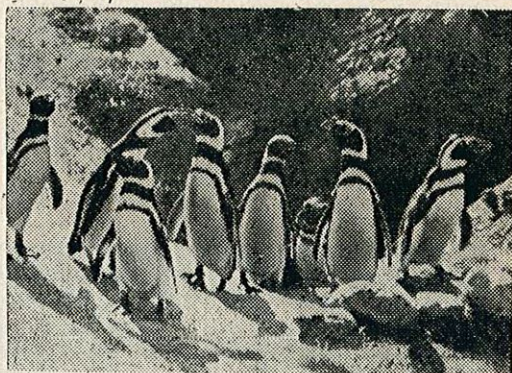
Trope morskih psov na zahodni obali
Ognjene zemlje
Prizor iz kulturnega filma Bavarie
»S Patagonije na Ognjeno zemljo«

SHIRLEY TEMPLE

je s svojim tehnikolor-filmom, »Modra ptica« po Maeterlinckovi zgodbi, osvojila vsa srca kinoobiskovalcev v Ameriki. Tudi pri nas je to delo nestrpno pričakovano.

BRENDA JOYCE

ki smo jo videli v filmu »Deževje prihaja«, spada med one redke ameriške zvezdnice, katere individualnost ne bo spremenjena. Ta igralka je veliko odkritje. Čeprav je bila začetnica, so ji v filmu »Deževje prihaja« brez nadaljnjega podelili eno od glavnih vlog in strokovnjakom za maskiranje je bilo naročeno, da iz nje ne smejo napraviti kak tip povprečne in standardizirane hollywoodske lepote, temveč mora biti predvsem opazen njen prirodni mik in neizumetničena lepota.

Bavaria

Pingvini z Ognjene zemlje
Prizor iz kulturnega filma Bavarie
»S Patagonije na Ognjeno zemljo«

CESAR ROMERO Z BRADO...

Ko je Cesar Romero snemal svoj novi film »Streljaj, kabalero«, v katerem je igral meksikanskega bandita, se ni smel briti. Seveda se kosmat ni hotel pojavljati v družbi, ker bi ga vse vpraševalo, zakaj se ne obrije in tako je ostajal ves mesec doma, pa ne sam, temveč v družbi neke očarljive hollywoodske dame.

»ČRNA EKSTAZA«

je naslov zelo zanimivega dokumentarnega filma, ki kaže neznano življenje in navade urojencev v najoddaljenejših pragozdovih belgijskega Konga. Film je komentiran v srbohrvaščini.

BASIL RATHBONE

je igralec, kateremu so poverjene vloge slavnega detektiva Sherlocka Holmesa. Čeprav je ta mož živel le v pisateljevi domišljiji, je njegovo ime znano po vsem svetu in Basilu Rathbone je dana naloga, da ostvari dejanja slovityh detektivskih zgodb na platnu.

EDVARD BROMBERG

znan iz velikega filma »Suez«, v katerem je utelešal vlogo egiptskega princa Saida, bo nastopil tudi v velikem tehnikolor-filmu Hollywood, v katerem ima vlogo filmskega producenta. V odmorih med snemanjem ga je pogosto najti, ko igra za kulisami s tehničnimi nameščenci šah.

SONJA HENIE

hoče izpopolniti svojo igralsko nadarjenost do iste višine, kakor se je povzpela v svoji umetnosti drsanja na ledu.

Bavaria

Varujoče se postavlja pingvinska mati
pred svoj zarod
Iz kulturnega filma Bavaria
»S Patagonije na Ognjeno zemljo«

Najbolj skopi so Škoti iz mesta Aberdeena. Tam je bil tudi doma neki lastnik cirkusa, ki je moral nekoč po opravih odpotovati v London. Pri tej priložnosti se je zelo zanimal za reklamo, ki bi jo morda lahko s pridom doma uporabil. In na nekem gledališču je zagledal napis:

»Ljudem, ki so starejši od devetdeset let, ni treba plačati vstopnine.«

Ko se je vrnil domov, je napisal nad blagajno svojega cirkusa:

»Ljudem, ki so starejši od devetdeset let, ni treba plačati vstopnine...« in spodaj s prav majhnimi črkami... »če pridejo v spremstvu staršev...«

*

Dva trgovska potnika sedita v vlaku in se predstavita: »Moje ime je Janežič, prodajam dišeča mila in parfume.« In drugi: »Jaz sem pa Lukežič in prodajam umetna gnojila.«

Cez pol ure pravi Janežič Lukežiču: »Oprostite, gospod kolega, ali bi ne hoteli pogledati, zdi se mi, da se vam je odprl vaš kovčeg z vzorci.«

Poslednji film Rudi Goddena

Tik pred svojo nenadno smrtjo je nastopil priljubljeni filmski in gledališki komik kot konferencier na nekem skeču, ki ga bo dala na platnu Tobis-Cinema. Priljubljeni umetnik, iztrgan iz sveta ob svoji polni moči, se bo pojavil za slovo še enkrat pred svojo številno publiko.

Ta skeč, ki ga je insceniral Malbran, ima naslov »Prominenti — šlagerji« in v njem nastopajo in pojejo Gustav Gründgens, Paula Vessely, Hans Albers, Fita Benkhoff, Lizzi Waldmüller in Zarah Leander. Rudi Godden ustvarja s Hildo Hildebrand poseben duet s šlagerjem »Ljubezem je in ni nobena tajna«. Delce se začneta in končuje z melodijo šlagerja: Za slovo mi reci tiho servus...

Viktoria von Ballasko

Luis Trenker jo je odkril. Rojena je 24. januarja na Dunaju. Tipično sentimentalna s krotkim pogledom, mehkim dekliškim smehljajem in izredno lepim temnim glasom, ki ji je pomagal k njenemu prvemu filmskemu uspehu, namreč kot glasovni dvojnici Annabele.

Njen oče je bil častnik in je umrl med svetovno vojno. Še nekateri težki udarci je imela poslej prenesti, preden je v svojem šestnajstem letu jela posecati dunajsko igralsko akademijo. Njen prvi angažma je bil Bern, potem je igrala po različnih nemških odrih, dokler je ni Luis Trenker seznanil s filmskim občinstvom.

V Bavaria—Wien-filmu »Krambambuli« jo bomo videli v vlogi, ki bo njeno nežno in oduševljeno lepoto popolnoma uveljavil.

*

Več dečkov stoji pred hišo. Eden od njih začne klicati: »Mati, poglej skozi okno!« Mati pogleda ven in se jezi:

»Kaj pa yendar hočeš, da tako kričiš?«

»O,« pravi sinček, »fantje niso hoteli verjeti, da škiliš!«

*

Trgovski potnik ima krst v hiši, zato gre sam šef namesto njega na potovanje. Ko se oglasi pri prvem kupcu, ga ta vpraša:

»Kako to, da prihajate danes osebno?« Pa pove šef:

»Moj potnik ima danes družinsko slavnje, otroški krst.«

»A tako! Kaj pa je dobil, sina ali hčerko?«

»Nič od tega, ampak trojčke.«

»No,« pravi odjemalec, »to mu pa privoščim, on tudi meni vedno več pošlje kot mi naročim.«

Tomi na materinem grobu

Na materinem grobu

je naslov mojstrskega dela madžarske filmske industrije. — Po pesmi Eötvösa je napisala scenario Marija Orsi

Vsebina:

Tomi je šestleten sinček vdove nadarjenega arhitekta Tomaža Galdija, ki je po nesreči našel smrt v Ameriki, kjer je s svojim tovarišem, prav tako arhitektom Štefanom Kovačem iskal sreče daleč od domovine. Vdova se je trudila za Tomija. Vzgajala ga je v duhu njegovega očeta. Tomi naj bi bil dober, pošten, svoboden in pravičen. Odkar se je Tomi nekoč zavzel za malo ciganko Sučo, ga ta spremlja kakor senca. Naučil jo je moliti in Tomi dojema vse na svoj otroški način. Kdor je dober, ta pride v nebesa, toda ne mara biti v raju radi tega, ker bo tam tudi zla apotekarica Malvina. Ta se ji namreč roga in jo imenuje umazano ciganko. Tomi prepričuje Sučo, da bo morala Malvina najprej v vice, da se bo v ognju očistila svoje zlobe. Suča se že v naprej veseli, kako se bo debela apotekarica Malvina pražila v ognju.

Tomijeve mati boleha na srcu. Nekega dne jo zgrabijo krči, prav ko je Tomiju dovolila, da se s Sučo udeleži ciganske svatbe. Ženi se Sučin brat Štefan Kovač. Pri njem so ostali genijalni načrti Tomaža Galdija. Kovač se trudi v Ameriki in uspel bo.

Ko Tomiju umre mati, ga izroče v varstvo posestniku Benedeku Galdiju.

Tomi je ostal sam. Njegova dobra mati je odšla v nebesa k njegovemu očetu, ki gradi v raju divne palače.

Tomi odpotuje z vozom na Galdijevo posestvo. Suča teče za njim in ga kliče naj se vrne, kajti bil ji je dober tovariš. V Galdijevi hiši obda Tomija hladnost in zapetost odlične obitelji. S svojo prosto-

dušnostjo izziva malček nehote pravo burjo proti sebi. Mati ga je zmeraj učila, naj vsepovsod govori samo resnico, tu pa zahtevajo od njega, naj laže. Ti ljudje so sovražili tudi njegovega očeta. Vzeli so Tomiju njegovo sliko in njegove načrte, edini spomin, ki se ga je Tomi tako silno radoval. Pred sliko svoje matere pretaka Tomi gorke solze. Zdaj razume materino povest o ljudeh, ki nosijo kamenite obleke in se jim radi tega duše ne morejo približati. V vsej hiši ga razume samo Galdijeva hči Ana. Tudi nad njo visi tuga. Dala je besedo Štefanu Kovaču, ko je odšel v Ameriko, da ga bo čakala. Roditelji pa jo silijo, naj se poroči s sosednjim bogatašem Galgocijem, kajti od njega pričakuje Galdi rešitve iz svojih velikih dolgov. Ana pristane na poroko z njim, ali Tomi s svojo iskrenostjo pokvari zaroko. Galdi in njegova žena sta tako besna, da bi najrajša premlatila Tomija, toda Ana ga zaščiti. Tomi uvidi, da pri teh ljudeh zanj ni življenja. V mrazu in snežnem metežu zbeži iz hiše in odide na materin grob. Medtem je prišlo pismo iz Amerike. Načrti Tomijevega očeta so nagrajeni s prvo nagrado! Zdaj raste bogastvo iz dneva v dan. Tomi je lastnik polovice imetja. To je rešitev za Tomijevega varuha Galdija, toda Tomija ni nikjer.

Na materinem grobu zmrzuje sirota Tomi. V blodnji vidi raj, tam najde svojega očeta in svojo mater.

Tomijev zvesti pes je nazadnje našel svojega gospodarja še o pravem času.

Tomi bo skoro odpotoval s svojo teto Ano v Ameriko v novo in srečnejšo bodočnost.

Film je režiral Bela Balogh, glasbo je napisal Viktor Papir. V glavnih vlogah fenomenalni deklici Pècsi Gizi in mala ciganka Adám Klari.

Ljubljanska premijera tega mojstrskega velefilma bo v Kinu Matica.

Ufa

WILLY FRITSCH

v šlagerskem barvnem filmu »Ženske so najboljši diplomati«, kjer nastopa z
Mariko Röck

Vesti iz filmskega sveta

ŽIVALI V HOLLYWOODU

Paramountova filmska družba je pred meseci kupila veliko gorilo iz londonskega živalskega vrta in jo namerava uporabljati v svojih novih filmih o Tarzanu. V isti namen je nabavila dva mlada indijska slona, ki sta v spremstvu posebnega strokovnjaka za živali, Mr. Emersona, srečno dopotovala iz Bombaya v Kalifornijo.

Za film »Little Nelly Kelly«, ki se odigrava v Irski, je bilo nabavljenih 200 ovac in 100 glav goveje živine.

ITALIJANSKI FILM V AMERIKI

Velika ameriška filmska posredovalnica Emerson Yorke si je pridobila pravico za predvajanje prvega velikega italijanskega filma iz Abesinije »Inside Ethiopia« (Abesinija od znotraj).

MALE INDISKRETNOSTI

Alexander Korda, ustanovitelj angleške filmske industrije, je napisal odrsko delo, v katerem ima njegova žena — znana pod imenom Merle Oberon — glavno vlogo. Istočasno so posneli to delo pod njegovim osebnim vodstvom tudi za film. Vsebinska je po umetnini Dante Gabriele Rossettija »I have been here before« (Tukaj sem že bil).

Mary Pickford tačas potuje po Kanadi, kjer organizira zbiranje prispevkov za fond ameriškega Rdečega križa. Prav tako so ameriški filmski igralci angleškega rodu, Bebe Daniels, Ben Lyons, Claire Luce, Vic Oliver, Leigh Stafford, Samuel Ekman in David Rose pokrenili akcijo za ustanovitev pomožne organizacije Rdečega križa, ki naj bi zbrala med ameriški filmski igralci sredstva za nabavo bolniških ambulanc.

MEKSIKANSKI FILM V NEW YORKU

V New Yorku pravkar predvajajo prvi meksikanski film »Man or Demon« (Človek demon), ki so ga posneli pod vodstvom Miguela Torresa v podjetju Productions & Colonial Film Corporation v Mexico Cityju.

ROOSEVELTOV SIN PRI FILMU

Najbrž ni vsem znano, da je sin ameriškega predsednika Roosevelta, James Roosevelt, zaposlen pri filmu. Poverjeno mu je urejevanje sporov med zaposleni in podjetji s svojstvom razsodnika.

Filmske anekdote

Theo Lingen je nekoč stal na zelo prometni cesti na Dunaju in je poleg sebe ugledal staro ženico, ki je najbrž hotela priti čez cesto.

Lingen kot kavalir to opazi in vzame ženico pod roko in čeprav se je na moč branila, jo srečno spravi čez cesto. Tu pa se na njegovo veliko presenečenje ženica oglasi:

»Zelo lepo od vas, toda prosim spravite me spet nazaj, saj nisem hotela na to stran.«

Hans Moser se je z enim svojih igralških tovarišev, sede v nekem vinotoču, prepiral o nekem pravnem vprašanju. Da bi utemeljil svoje mnenje, se obrne k natakarju in mu ukaže prinesiti Kazenski zakonik.

Natakar se podviza in čez dve minuti se pojavi sam lastnik pivnice, toda brez knjige in si ves v zadregi mane roke:

»Draga gospoda, saj vama vina ni treba plačati.«

Stara Queen, angleška kraljica Viktorija, ki jo v filmu »Predsednik Krüger« igra Hedwig Wangel, je bila precej sramežljiva, vendar ne toliko, da bi to moglo škodovati njenemu cesarstvu. Ko je nekoč pregnala nekega neposlušnega kaferskega kralja, ji je ogorčeni črnski vladar poslal sledeče pismo:

»Draga Viktorija! Po Tvojem naročilu moram zapustiti svojo zemljo. Ne bom se radi tega prepiral s Teboj, morda si v pravici. Toda izdala si nalog, da smem seboj vzeti le pet žen. Smatram za nedostojno, če kralj nima več kot pet žen in Te radi tega prosim, da mi jih odobriš dva na jst. Tudi Tebi bi ne bilo prav, če bi ne smela, imeti več kot pet mož.«

To zgodovinsko pismo se je ohranilo do danes in na njegovem robu je lastnoročna pripomba kraljice Viktorije: »Odobravam!«

Alexander Girardi, ki ima v Tobis-Cinema filmu »Opereta« važno vlogo — igra ga Paul Hörbiger — se je nekoč dal fotografirati. Ko mu je fotograf pokazal slike in ga vprašal če je dobro zadet, mu je Girardi odgovoril:

»Da, naravnost imenitno; niti kap bi me ne mogla boljše zadeti.«

»Franci, ali ne boš nehal vleči mačke za rep!«

»Saj je ne vlečem,« pravi fant, »jaz samo držim rep, vleče pa mačka.«

E. G. BRAD

BEG Z MILIJONI

ROMAN

19. nadaljevanje.

Znanstveno nagnjeni ravnatelj je dobil tovariša v — zdravniku za živce, in tako sta gospoda v slogi opazovala Jackove abnormalnosti. Zaradi temeljitejše preiskave je odredil zdravnik, naj dajejo jetniku na št. 19 nekaj dni le suhega kruha in vode.

»Kaj pa to pomeni?« je vprašal Jack strežnika. »Ali naj mi morda lakota vrne moj spomin? Namesto da bi mi dajali po dve porciji in vsaj liter vina na dan!«

Strežnik je sporočil ravnatelju Jackovo pritožbo, toda dveh porcij in litra vina ni dobil.

Naslednjega jutra je zaigral Jack hudo in globoko omedlevico in dan nato silen krčni napad. Glumil je tako izborno, da sta bila ravnatelj in zdravnik prestrašena ter sta odredila, naj mu prinesejo takoj najboljše hrane za bolnike. Ko je Jack zaduhal izdaten beefsteak, se je takoj osvestil ter je jedel z naslodo.

»Človek se mora znati povsod primerno vesti!« si je mislil ter si obrisal omaščeno brado.

Zdravnik za živce je preiskal nato Jacka vnovič in vnovič. Potem je napisal znanstven članek ter ga poslal medicinskemu tedniku v Pariz...

Jack pa je brzojavil sosedu skozi steno:

»Zakaj tako mirno?«

»Dleto zlomilo.«

»Kaj zdaj?«

»Delam si drugega.«

»Iz česa?«

»Iz kosa železne postelje.«

»Ta Smith ni tepec,« si je mislil Jack ter ogledoval svojo postelj. »Zabavno bi bilo pobegniti ž njim...«

Nekega dne je pozval ravnatelj Jacka zopet v svojo pisarno.

»Kako vam je pri nas všeč?« je vprašal.

»Izvrstno!« je vzkliknil Jack. »Hrana je zopet izborna. Strežnik in ječar sta poštenjaka, in gospod ravnatelj... vsa čast! — Če bi se le mogel domisliti, kako se pišem in odkod sem doma! Čisto nedolžen sedim v ječi, ampak pomagati si ne morem.«

Ravnatelju je bil Jackov odgovor zelo všeč in takoj se je ž njim pobahal, ko se je sešel z zdravnikom za bolne živce. Ta pa je potegnil iz žepa pariški medicinski tednik, kjer je izšel pravkar njegov znanstveni članek o slučaju jetnika na št. 19.

Oba gospoda sta bila zadovoljna, in Jack je dobival nadalje boljšo hrano za bolnike.

»Človek mora biti povsod uljuden!« je razmišljal Jack in obiral nežno piščančvo stegence. »Dobra kritika rodi čudeže.«

Neko noč je zbudilo Jacka trkanje na steno.

»Dleto zopet zlomilo,« mu je naznanjal sosed.

»Kaj zdaj?«

»Odlomi kós železa izpod slamnjače!«

»Kaj potlej?«

»Porini skozi zid!«

»Kako?«

»Zid komaj poldrugo opeko debel. Kopljiva oba!«

Jack, uslužen kakor zmeraj, je dvignil slamnjačo in zagledal čvetero tenkih drogov, ki so jo nosili. S težkim naporom je odlomil prinetan drog ter položil slamnjačo zopet na prejšnje mesto.

Nato je brzojavil: »Drog odlomil.«

Sosed je odgovoril: »Koplji tukaj! — Vrtaj!«

In potrkal je na točko stene, kjer sta nato začela vrtati luknjo. Čez štiri ure je bil drog že na drugi strani stene. Luknjo sta s sipom zamašila, smeti pa pometla v bedenj. — Prej pa sta se še pogovorila:

Ufa

USODA LJUDI Z GORA

se odraža v filmu »Gora se premika« po znanem Ganghoferjevem romanu. Plazovi so razrušili njihovo domovanje in z vsem, kar jim je ostalo se morajo seliti drugam

»Pojdi z menoj,« je šepetal sosed Smith. »V par dneh bo mlaj!«

»Whisky me prav nič ne mika. Abstinent sem,« se je izgovarjal Jack.

»Kdo ti verjame! Pojdi z mano! Če nisi predebel, izkopljeva zadosti veliko odprtino v eni uri — nato zležeš k meni in popihava jo skupaj!«

»Tvoj predlog moram še prespati,« je okleval Jack. »Kadar boš s pripravami popolnoma gotov, mi itak poveš.«

Naslednjo noč je odlomil Jack še drug drog izpod slamnjače. Dva sta morala ostati, ker sicer bi padla slamnjača na tla.

Nato je začel konca droga na kamenitih tleh brusiti po navodilih Smithovih.

»Za vsak slučaj,« si je dejal. »Človek nikdar ne ve, kaj še pride. Morda bom moral uiti.«

Strežnik je zaupal veselemu in prijaznemu jetniku ter ni celice nikdar preiskal. Tako je potekal čas dalje.

Jack se je baval navidezno ves dan s kujigo ali je spal ali pa bril norce.

Kaj še zmerom ne veš, kako se pišeš?« ga je vprašal ječar skoraj vsako jutro znova.

»Ne, še zmerom ne,« je odgovarjal Jack. »Ampak, monsieur Cerberus, zakaj mi ne pomagaš misliti?«

Starec je smeje teklen iz celice povedat ravnatelju, da št. 19 še danes noče vedeti, odkod in kam je njegova pot.

»Pa menda vendar ni kak nemški Lohengrin?!« se je zasmejal ravnatelj, ki je videl v svoji mladosti v Berlinu to Wagnerjevo opero.

Stražnik, ki ni še nikdar ostavil francoskih mej, ravnateljevega dovtipa ni razumel ter je le debelo pogledal.

Ječarju pa je povedal: »Številko 19 je krstil gospod ravnatelj po nemški — Lohengrin!«

»Prav. Pa mu recimo odslej Lohengrin,« je dejal ječar. »Za takega norca čisto zadosti neumno ime!«

Tako je postal Jack Bell nehote nemški vitez sv. Grala — Lohengrin.

XIII. Izpred nosa.

Bobby Dodd in Polly Bell sta se nastanila v Brightonu, ki je obenem elegantno morško kopališče. Tu naj bi se Polly odpočila in okrepila. Tudi njeni živci, čeprav z najrazličnejšimi športi trenirani in zato močni, so v večnem razburjenju zelo trpeli ter so potrebovali pomirjenja.

Dodd pa je ostal neumoren. Na agenturi v Plymouthu se ni nihče oglasil po Jackov zavojček z bankovci. Dodd se je torej vozil z avtom, zdaj s parniki tja in sem ob Rokavskem zalivu ter je izpraševal urade in razne ljudi, so li opazili kaj nenavadnega.

Tako je dospel tudi v Falmouth, ki ima luko s trdnjavo. Tu je zvedel, da pogrešajo barko »Queen«, ki je bila nekako pred štirimi tedni blizu Plymoutha ter je torej Jacka Bella lahko vzela na svoj krov.

Dodd se je začel takoj živo zanimati za usodo barke »Queen«, zlasti ko je dognal, da je bila naložena s tihotapsko robo. Namenjena je bila baje v Cherbourg, toda tja sploh ni dospela. Zvedel je, da živi v Falmouthu žena Penfoldova, ki je bil kapitan in obenem lastnik barkin. Takoj jo je dal poklicati na policijo; toda žena je bila pač v strašnih skrbeh zaradi moževe neznane usode, vedeti pa ni hotela o tihotapstvu ničesar.

Odkril je le, da sta bila z možem samo še krmar in deček kuhar. Tudi za njuno stalno bivališče se je zanimal ter postavil povsod vohune opazovalce. Če bi se kdo vrnil, naj bi ga poklicali takoj.

Bavaria

SAMOTEN IN NEPRISTOPEN SE DVIGA V NEBO MONTE BUCKLAND
Iz kulturnega filma Bavarie »S Patagonije na Ognjeno zemljo«

Tako ni dognal Dodd nič važnega o Jacku, vendar pa je razprostrl svoje mreže ob vsem zalivu. Če je Jack sploh še živ in če je na Angleškem, mu ne more uiti. Časopisi so vedno znova prinašali Doddovo tiralico ter njegove drobne vesti, ki so bile v zvezi s »Queen« in eventualno Jackovo usodo.

Minulo je medtem več kot deset tednov, in nekega dne se je pojavil v Fal-mouthu deček kuhar. Takoj so ga prijeli in poklicali Dodda.

Toda deček je bil prebrisan lažnivec. Trdil je, da se je »Queen« razbila blizu Cowsanda ter se potopila. Ker je bil v hipu nesreče v kuhinji, se je iz barke jedva rešil. Zaradi temne noči ni razločil na barki nikogar, zato tudi ne more povedati, kdo vse je bil med posadko, za katero se itak ni zanimal. Njegova naloga je bila le v kuhinji; zato vse drugo njemu nič mar.

LORD BOTHWELL IZROČA SVOJ MEČ KRALJICI
Zarah Leander in Willy Birgel v filmu »Kraljičino srce«

Ufa

Deček se je bil vrnil pravkar iz ječe v St. Malo. Ker se je bal, da bi ga iz kakega novega vzroka vtaknila znova za ključavnico, je sklenil o tovariših popolnoma molčati. Delal se je torej povsem nepoučenega ter je ponavljal vedno isto, da je bil kuhar in da drugega ne ve in ne ve.

Dečka so morali torej izpustiti, a Dodd je sklenil, da ga opazuje nadalje ter zve po okoliših kaj več o dečkovih doživljajih.

Toda deček je izginil že naslednjega dne. Sprejel je namreč službo na nekem parniku za premog ter je odplul na njem v Severno Ameriko.

Prekrasno podnebje, velikansko kopališče, raznovrstna družba, ki se je za lepo Američanko zanimala in bila ž njo v kopeli in izven nje prijazna, vse to je vplivalo na Polly toli ugodno, da je že lahko mislila na Jacka, ne da bi se ji oči takoj zalile s solzami. Njeni prekrasni zlati lasje in velike vijoličaste oči, njena izredna izurjenost v najrazličnejših športih, njena simpatična energičnost in ljubeznivo skromna emancipiranost so jo delale za središče velike družbe elegantnih in bogatih dam in gospodov.

CARL LUDWIG DIEHL

Ufa

PAUL HARTMANN in HANNES STELZER

Ufa

Vsi so jo imeli radi ter jo napeto poslušali, ko je pripovedovala o svojem domu, o nesreči z enotirno železnico ter o svojih vzletih z lastnim aeroplanom in svojih izletih okoli Chicaga.

Seveda, vse resnice pa le ni povedala. Dodd, ki je prihajal sem ter tja za njo, je predstavljala kot svojega strica trgovca, s katerim potuje le v zabavo. Dodd pa se je vedel do nje resnično vedno le kot stric. Tako je bilo med njima domenjeno.

Nekega dne, ko sta se Polly in Dodd v kopalnih oblekah na mehkem pesku vznak ležeča pravkar najprijetneje solnčila, je prišla brzobjavka, da se je v Falmouth vrnil tudi krmar z barke »Queen«.

Dodd se je nemudoma odpeljal tja. Preoblekel se je za mornarja ter je policijo naprosil, naj krmarja takoj izpuste.

Pol ure nato sta krmar in Dodd že sedela v mornarski beznici ter popivala.

Im krmar je zaupal navideznemu tovarišu vso resnico. Le tega ni vedel povedati, kaj se je zgodilo z Jackom. Videl ga je v St. Malo pač iti skozi predsobo k sodniku in od sodnika, toda je li bil tudi obsojen, tega ni mogel povedati. Bržčas ne, kajti Jack vendar ni bil tihotapec, nego slučajno sopotnik.

Tudi Dodd je bil tega mnenja ter se je takoj odpeljal v St. Malo. Ondi je šel k ravnatelju ter se legitimiral.

»Ali ne sedi tu neki Penfold iz Falmoutha zaradi tihotapstva en gros?« je vprašal.

»Da, šest mesecev so mu dali,« je odgovoril ravnatelj. »Želite li z njim govoriti?«

»Ne ž njim,« je odvrnil Dodd ves vesel, »nego z možem, ki ga je rešil iz morja in vzel na krov svoje barke.«

»Aha!« je vzkliknil ravnatelj. »Gotovo ste čitali tale imenitni članek našega gospoda specialista?« In pokazal je na medicinski zbornik na mizi.

Dodd se je uljudno zatopil v znanstveni članek ter ga v naglici prečital.

»Zares zanimiv slučaj!« je dejal nato. »Pisatelj je učenjak. Brez dvoma. Le škoda, da tega moža ni več pri vas.«

»Lohengrina?«

»Kakšnega Lohengrina?« se je začudil Dodd.

»No, da, tako mu pravimo namreč, ker ne ve, kdo je, odkod in kam gre njegova pot, kakor tisti Wagnerjev vitez sv. Grala z labodom,« se je šalil ravnatelj, veselo lastne duhovitosti.

(Dalje)

Odgovori na vprašanja

F. K., L. O francoskem filmu bomo spet mogli redno poročati. Preberite članek.

G. K., G. Zanimanje za filmski tisk je dokaj večje kot mislite. Tudi v naših razmerah je presenetljivo, koliko bralcev imajo filmske revije in to ne le naša, temveč tudi one, ki izhajajo v drugih krajih države. Za ustvaritev filmske industrije je potreben kapital. Če bi prispevali vsi kinoobiskovalci Slovenije vsaj enkrat po 10 dinarjev, lahko začnemo s snemanjem slovenskega igralnega filma, sicer v manjšem obsegu, a z dohodkom bi mogli graditi naprej!

S. V., B. Filmske družbe so zelo omejevale izdatke za propagando. Na razpolago so nam le skromna sredstva, vendar ne omahujemo v svojem prizadevanju.

A. K., L. Hans Moser je star čez petdeset let. Zanimivo je, da je med vojno igral v nekdanjem nemškem gledališču v Ljubljani. Njegov vzpon do prominentnega filmskega igralca je bila pot polna trpljenja. Ravnatelj gledališč so ga zapostavljali in radi tega Hans Moser noče več slišati o gledališču.

X. X., M. Preberite odgovore v 20. številki.

V. C., C. Charles Boyer je Francoz; zdaj bo menda za vselej ostal v Hollywoodu. Naj ne bo indiskretno če povemo, da je plešast in nosi pri igranju lasuljo. V tolažbo mu je morda, da je prav tak proslavljeni pevec Jan Kiepura, mož Marthe Egerth...

E. K., M. V Hollywoodu je nekaj tisoč igralcev, slavnih in manj znanih in gotovo je med njimi tudi kateri od naših amerikaniziranih rojakov. Nihče od teh pa nam ni znan.

T. Z., F. Franziska Gaal je zdaj v Hollywoodu. Po rodu je Madžarka in se je prav uspešno uveljavljala v nemškem filmu, kjer je nastopala kot partnerica Paula Hörbigerja. Se spominjate njenega filma »Paprika«?

S. V., L. O ameriških pionirjih, ko so potovali z vzhoda Zedinjenih držav na zapad v Kalifornijo, je bilo izdelanih že mnogo filmov. Skoro bomo spet videli katerega.

H. J., J. Bete Davis je odlična karakтерна igralka. Število njenih filmov presega številko 100.

G. G., B. Vsega ne moremo vedeti. Ob najboljši volji Vam moramo ostati z odgovorom na dolgu.

HOLLYWOOD SE SMEJE

Kotiček ameriškega humorja

Režiserjeva sodba

No, on bi že bil — toda ona? Ne zna plesati, ne igrati, niti peti, temveč le dobro lagati koliko je stara!

R. T., F. Ruski filmi bodo odslej skoro redno na sporedu. Med njimi je marsikatero kvalitetno delo. Komur niso všeč, naj jih ne gre gledati!

B. N., M. Angleži imajo zdaj važnejše opravke, kakor je izdelovanje filmov. Sele po vojni moremo upati na kaj novega.

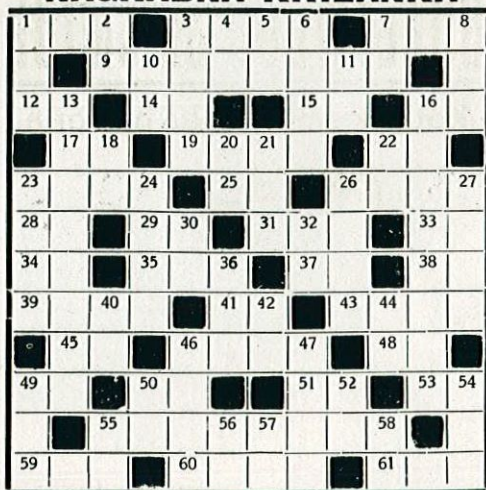
Z. O., H. Film o židih »Rotschildi« je izdelala Ufa. Prav tako je v njenem programu več filmov o Irski, Irceh in njegovih bojih z Angleži.

A. E., D. Slovaki nimajo še lastne filmske industrije. Večinoma so na sporedu nemški filmi.

Č. J., M. Rudolfo Valentino je že pred mnogimi leti umrl! Še danes zasipajo oboževalke njegov grob s cvetjem. To oboževanje jih je spravilo do tega, da so se izrekle proti ponovitvi njegovega filma »Šejk pustinja« s Tyronom Powerjem v glavni vlogi.

Revija »Film« izhaja 1. in 15. dne v mesecu. Letna naročnina Din 40.—, polletna Din 20.— in se plačuje vnaprej. — Rokopisov uredništvo ne vrača; oglasi po ceniku. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Vegova ulica 6; čekovni račun št. 15.703; telefon št. 27-55. — Izdajatelj in odgovorni urednik Vladimir Kolman, Ljubljana, Vodmatska ulica 19. — Tiska tiskarna »Slovenija, d. z. o. z.«, (predstavnik Albert Kolman).

NAGRADNA KRIŽANKA

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

Vodoravno: 1. katica ameriške filmske družbe, za katero delata med drugimi tudi Judy Garland in Mickey Rooney; 3. pripadnik naroda sosednje države; 7. katica največje nemške filmske družbe; 9. pisec prvega slovenskega sv. pisma; 12. dva enaka soglasnika; 14. dva soglasnika; 15. običajen veznik; 16. egipčansko božanstvo; 17. enota za merjenje el. upora (fon); 19. priimek iz naslova aga; 22. dva samoglasnika; 23. način vezanja; 25. osebni zaimke; 26. slovanski kralj; 28. kratice imena pisca knjige »Na krvavih poljanah«; 29. staro ime za pivo; 31. je človek, ki ne more govoriti; 33. dve zaporedni črki abecede; 34. pritrilnica; 35. črn ptič; 37. kralj v italijansčini, soglasnik in samoglasnik; 39. pevska točka v operi (it.); 41. del voza; 43. otok na Jadranu; 45. običajen veznik; 46. prvi letalec; 48. običajen veznik; 49. dva soglasnika; 50. čarobna dežela, ki smo jo videli v filmu »Čarovnik iz ...«; 51. dva enaka samoglasnika; 58. dobra kvarta; 35. Prežihovega Voranca novi vojni roman; 59. škodljiva glodalka; 60. žensko ime, izvedeno iz imena Andreja; 61. kraj z rudniki bakra, tudi iglasto drevo.

Navpično: 1. si želijo vsi ljudje na svetu; 2. kratice imena filmske igralkice Dietrich; 3. krstno ime igralkice Čehove; 4. dva soglasnika; 5. dva samoglasnika; 6. skrajni konec kopnine; 7. samoglasnik in soglasnik; 8. žensko krstno ime; 10. ploskovna mera; 11. običajen veznik; 13. rastlina zvestobe; 16. muslimanski praznik (2. sklon); 18. glas domače živali; 20. soglasnik in samoglasnik; 21. običajen veznik; 22. dva samoglasnika; 23. Verdijeva opera; 24. ud; 26. izraz radosti in škodoželjnosti; 27. gora na Koroškem; 30. staro ime za pivo; 32. nemški osebni zaimke; 36. običajna kmetijska jed; 40. običajen veznik; 42. soglasnik in samoglasnik; 44. osebni zaimke; 46. prostor v hiši; 47. drug izraz za štokrlo, dvakrat ponovljen je ime nemškega hum. pisatelja; 49. znano čistilo v gospodinjstvu; 50. dva enaka samoglasnika; 52. dva enaka samoglasnika; 54. izdelek iz mleka; 55. dva soglasnika; 56. okrajšan vrstilni števec; 57. kratica akad. naslova v obratnem redu; 58. dva enaka soglasnika.

Za pravilno rešitev razpisujemo 10 nagrad v gotovini po 15 dinarjev za nabavo vstopnice k poljubnemu filmu. Nagradjenec pa bomo obdarili še s slikami filmskih igralcev in igralk.

Rešitve je poslali v enem tednu po izidu revije na naslov uredništva, Vegova ulica št. 6 in priložiti kupon. Reševalci naj pripomnijo, katere slike si želijo in po možnosti jim bomo ustregli.

S to križanko so bili reševalci spet zelo zadovoljni, ker ni bila težavna. Odzvalo se nam jih je veliko število, vendar je bilo med njimi delo rešitev tudi nepravilnih in nekateri so spet pozabili priložiti kupon. Ker rešitev brez kupona ne moremo upoštevati, so morda vsi ti prikrajšani za nagrado.

Zrebanje, ki sta mu prisostvovali kot zastopnici reševalcev gospodični Marta Binder in Ivica Klander, je določilo sledeče nagrajence:

Franc Gagert (Zarah Leander), **Toni Ciber** (Jeanette Mac Donald), **Ivo Grum** (Mrika Röck), **Milica Podgornik** (Tyrone Power), **Marija Košnik** (Robert Taylor), **Maruša Müller** (Shirley Temple), **Alfred Gnus** (Paul Muni), **Milan Klopčič** (Sonja Henie), **Liza Dokler** (Mrika Röck), **Emil Vozel** (Jeanette Mac Donald).

Slike smo nagrajencem že odposlali in so jih že pred izidom revije prejeli.

IZ UREDNIŠTVA

Vsem naročnikom in čitateljem, kakor tudi prodajalcem naše revije sporočamo, da bosta morali najbrž izostati dve naslednji številki revije (22, in 23.) in to iz zelo važnih, za nadaljni prospek naše revije odločilnih ukrepov in bosta izšli kasneje. Naj nam ta neljubi posledek naši prijatelji oprostite. Izhajanje revije je vsekakor trdno zagotovljeno in vse izostale številke bomo v vsakem primeru nadoknadili.

Naročniki bodo prejeli celoten letnik 24 števil, če imajo naročnino v redu plačano. V naslednjem letniku bo revija najbrž izhajala tedensko in prav radi tega, da to dosežemo, bomo izdajanje začasno prekinili.

Znani nemški pisatelj Raabe je nekoč tako nesrečno padel, da si je izvinil palec. Šel je k zdravniku, da mu je ponesrečeni ud uravnal. Med tem je vprašal Raabe zdravnika:

»Kaj mislite, gospod doktor, ali bom lahko igral klavir, ko bom ozdravel?«

»Na vsak način!« mu odgovori zdravnik.

»No, potem vas bom pa povsod priporočil kot čudodelnega zdravnika, kajti jaz dozdaj sploh nisem znal igrati klavirja.«

HILDE SESSAK

Kupon

za križanko v 21. št. revije »Film«

Kupon

za odgovor v reviji »Film«.